

АНАРЕКСІЯ.

Щорічно 16 листопада відзначається Міжнародний день боротьби з нервовою анорексією — захворюванням, при якому людина може довести себе до крайнього ступеня виснаження або смерті через невдоволення своєю вагою і зовнішнім виглядом.

На сьогодні в Україні немає офіційної статистики щодо кількості хворих на анорексію. Відомо лише, що ця хвороба має найвищий відсоток смертності серед психологічних захворювань. Зокрема, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, у світі щороку помирає 20-25 % людей, в яких є розлади харчової поведінки, до того ж 10-15 % анорексиків є невиліковними. А все тому, що хворі до останнього не визнають проблеми

ФАКТИ:

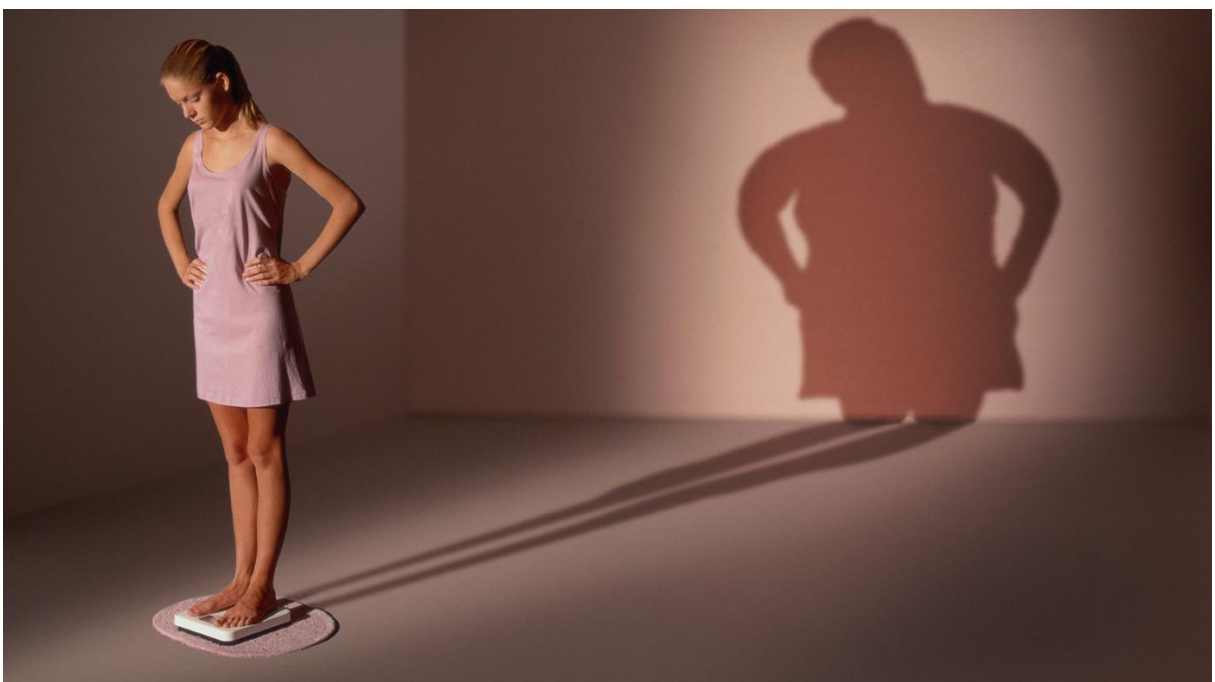
*далеко не всім підліткам загрожує хвороба, яка проявляється лише у 1–2,5% із них.

* Анорексія не є ні наслідком моди на схуднення, ні підлітковою проблемою, що легко проходить. **Йдеться про душевну хворобу, з якою медики стикаються вже кілька століть.** На початку ХХ століття анорексія була визнана психічним захворюванням, хоча ще в ХІІ столітті Авіценна описав випадок лікування пацієнта, стан якого сьогодні кваліфікувався б як аноректичний.

*«Orexis грецькою означає апетит, бажання. Назва розладу – буквально «відсутність бажання», неточно відображає його суть, адже анорексики ведуть відчайдушну боротьбу з бажанням їсти, заради того, щоб виглядати відповідно до своїх, **найчастіше спотворених уявлень про стрункість і красу**».

* Анорексією можуть страждати і дорослі люди, але в основному вона проявляється у **віці від десяти до чотирнадцяти років у дівчаток, хлопчики хворіють рідше приблизно в чотири рази**

*Фахівці в основному сходяться в тому, що існує стільки ж типів анорексії, скільки і страждають нею, кожен випадок індивідуальний.

Хто винен?

Важко точно сказати, що запускає механізм хвороби.

1. Анорексія іноді стартує з дієти.

2. Вона проявляється після будь-яких хворобливих подій:

- смерті близької людини
- розлучення батьків
- зміни місця проживання
- шкільних конфліктів, тощо

3. Як правило, дівчата, що захворіли на анорексію, дуже вразливі, недовірливі натури, а в підлітковий період ці риси посилюються.

4. На фоні складних дитячо-батьківських відносин.

5. Анорексія може бути не лише набутою, існує й генетична схильність до неї.

Не можна вирішити стати анорексиком, можна лише відчувати присутність хвороби як реальність, якій ти не можеш чинити опір.

Анорексика ніби втягує в якусь уявну вирву, де спотворюється сприйняття власного тіла; дівчина перестає бачити, усвідомлювати наслідки своєї поведінки та живе лише запереченням своєї хвороби.

